

Сторінка розваг

Найбагатший пес у світі

Згідно з Книгою рекордів Гіннеса (Англія, Німеччина, Італія 1998) та інших джерел засобів масової інформації, Gunther, німецька вівчарка, отримав у спадок загальний стан німецької графині, чиє ім'я було повідомлено як Шарлотта Liebenstein.

У 1992 році німецька графиня Карлотта Лібенштейн заповіла своє величезне багатство улюбленій собаці - вівчарці на ім'я Гюнтер III. Через деякий час пес також відправився на той світ, а його спадщина перейшла до сина пса-мільйонера Гюнтеру IV. Через деякий час британське видання «Сан» опублікувало список найбагатших тварин світу, які отримали спадщину від своїх щедрих господарів. І німецька вівчарка на прізвисько Гюнтер IV виявилася на вершині цього своєрідного хіт-параду. Стан пса оцінювався в дуже значну суму - 100 мільйонів доларів США.

Подібна новина наробила чимало шуму, і деякі газети опублікували скептичні статті про те, що це всього лише розіграш і пес-мільйонер всього лише рекламна «качка».

Але минуло тришки часу і «олігарх» Гюнтер IV зайнявся операціями з нерухомістю. У ЗМІ з'явилася інформація про те, що пес, природно, через довірених осіб, має намір придбати особняк відомого актора і культуриста Сильвестра Сталлоне в Майамі-Біч за кругленьку суму 25 000 000 доларів. З невідомої причини угода зірвалася, але без житла Гюнтер зі своєю свитою не залишився. За сім з половиною мільйонів була придбана вілла співачки Мадонни. У шикарних апартаментах заселився Гюнтер зі своїми «керуючими капіталом» - двома юнаками і трьома дівчатами.

Але на цьому вкладення коштів можливої вівчарки не закінчилися. Гюнтер зі своїми супутниками відвідав аукціон в Італії, де за 3 мільйони доларів був придбаний рідкісний гриб трюфель.

До речі, білий трюфель - улюблені ласощі Гюнтера IV, причому, готують для нього спеціально найняті кухарі.

Живе Гюнтер, дійсно, на широку ногу, або, правильніше буде сказати, на широку лапу. Згодом до вілли в Майамі додалися особняки в Німеччині, Італії та на Багамах.

Пересувається пес на шикарному BMW з особистим водієм, у собаки є навіть свій власний сайт.

Цікаво, що опікуни собаки не тільки не розтринькали стан, а й завдяки грамотним інвестиціям, примножують його. Капітал Гюнтера IV за кілька років збільшився більш ніж в три рази і становить 370 мільйонів доларів.

Втім, досі багато хто стверджує, що це рекламна приманка. Кажуть, що історія зі спадщиною вигадка, а в якості опікунів Гюнтера IV виступили початківці поп-музиканти, які намагаються у такий спосіб повернути до себе увагу.

Але, в будь-якому випадку, гроші, які вкладаються в Гюнтера цілком реальні, а сам він до цих пір проживає в розкішних апартаментах і користується всіма благами пса-«олігарха».

www.guntherdog.com

КАЗОЧКА ПРО ЗАЙЧИКОВУ ЗНАХІDKY

Жив собі Зайчик - вушка-сплюшка. Ходив на базарчик, грався з мушками, купував моркву й капусту хрумку, а іноді й гризав кору в садку. Одним словом, жив, як усі зайці, - аж раптом надібав зернятка оці... З базарчика якось він біг через ліс, велику морквину у торбі ніс і подумки нею вже ласував, аж раптом... спіткнувся і мало не впав.

- Ото вже роззява! - наш Зайчик шепче. Та бачить - на стежці лежить мішечок. А в тому мішечку - зерняток зо двісті, таких маленьких, що шкода й з'їсти. Узяв його Зайчик собі в торбину. Подумав: - Завтра у зупку вкину. Може, якась це заморська приправа, тож зупка в мене вийде на славу.

Та спробував вдома кілька на зуб і вирішив:

- Це не годиться в суп! Гірчить у роті, ще й аромату від цього нібито і небагато. Не варто ними псувати страву. Краще я посаджу їх - цікаво...

А був наш Зайчик - варто сказати - трішечки, знаєте, лінюкуватий. На грядці в нього все більше пусто - легше купити моркву й капусту, аніж лопатою лапки трудити, і спинку гнути, й воду носити... А тут його раптом як підмінили. Мов додалося в Зайчика сили. Грядку копає хвацько, на славу! Що за зернятка - дуже цікаво...

Іде Лисичка й хитро жартує: - Уже базарчик тебе не рятую? Матимеш власну моркву й капусту. Дуже смачненькі зайчики тлусті...

Зайчик від неї сховався до хати. Каже: - Не зможеш мене наздогнати. Лапки у мене прудкі - не загину. Сію на грядці заморську рослину.

Каже:

- Достатньо її скуштувати - і зайчики зможуть навіть літати!

Вовчик іде і сміється:

- Зайчиську! Вже по капусту бігати неблизько? Вже тебе ніжки далеко не носять? Буде вовчатам страва хороша...

Зайчик й від нього шмигнув до хати:

- Будуть вовчата лапу смоктати! Ой, не дждешся - так просто не згину. Я сію на грядці заморську рослину. Досить листочок її скуштувати - і зайчики зможуть навіть літати...

Зайчик забув свої лінощі й пустощі. Грядки заклав і морквяні, й капустяні. Тільки ж була особливо красива та, де зростала заморська рослина.

Зайчик її поливав усе літо, й під осінь на грядці виростили... квіти!

Всього лише квіти...

Подумаєш - свято! У лузі такого добра багато. Стільки трудитись - і в нагороду всього лише квіти, жодного плоду...

Іде Лисичка:

- Певно, Зайчиську, ти по насіння бігав неблизько. І праці до цього доклав багато. Можна й завити - не те що літати...

Вовчик єхидно:

- Зайчику милий, а покажи-но, де твої крила?

Зайчик їм каже:

- Смійтесь, хоч лусніть! Ви сподівались, що буду я тлустий, бігати не зможу. Відійду від хати - і вам буде легко мене впіймати.

Працю ж я тренувався все літо! Бігаю так, що не треба й летіти. А щодо квітів... На те й краса є: помилувався - й душа аж літає.

Літо минуло. Ось уже й осінь. Ось уже й школа, як кажуть, на носі.

Виглянув Зайчик якось із хати, бачить - до нього йдуть лисенята. Йдуть і несуть по великій морквіці.

- Це тобі, - кажуть, - від мами гостинці. Квітів букетик мама просила. В тебе, казала, дуже красиві.

Дивиться Зайчик - ось і вовчата. Кажуть: - До тебе послав нас тато. Він передав ось кілька капустин. Квітів букетик просить один, хоч би й найменший, хоч небагато.

Завтра нам вперше до школи, на свято... Зайчик радіє.

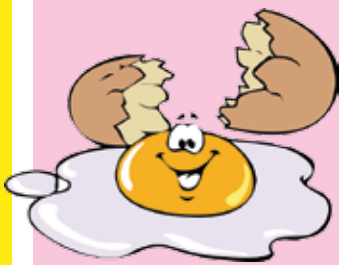
Раді і діти.

Навіть вовчиськам потрібні квіти!

Іван АНДРУСЯК
abetka.ukrlife.org

ГУМОР ТА ЗАГАДКИ

1 вересня. На уроці малювання один учень звертається до сусіда по парті: - Здорово ти намалював! У мене апетит розігрався! - Апетит? Від сходу сонця? - Треба ж! А я думаю, що ти намалював яєчно!

- Миколка, що ти робитимеш, якщо на тебе нападуть хулігани? - А я їх не боюся! Я знаю дзюдо, карате, айкідо і інші страшні слова!

- Машенька, ти чому не доїла кашу? - Не можу, зараз лопну! - Ну гаразд, тоді повзи додому, - сказала мама Маші, і вони, неспішно, залізли під плінтус, в свій затишний будиночок тарганів...

У магазині: - У вас цукровий пісок є? - Є. - А цукровий цемент?

Бабуся сердиться: - Нужбо скуштуй кашу! Онук вередує: - Не буду!

- Тоді я не почитаю тобі казочку! Хлопчик радіє: - Yes-! І від казки позбавився!

Кричить маленький Вадік: - Погана Червона Шапочка! Мама дивується: - Чому? - Нагодувала б вовка пірижками, не з'їв би він бабусю!

У магазині: - Дайте мені, будь ласка, половинку банана! - Можливо, вам ще чверть кокоса відколоти? - Чверть кокоса?... Чверть кокоса?... Слухайте, а це думка! Так, звичайно! Відколить, будь ласка!

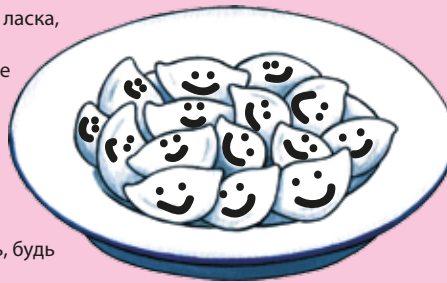
1 вересня, хлопці йдуть до школи. - Олешки! Ти такий великий хлопець, а примушуєш маленького Петрика нести свій і твій портфелі. - Це я його учу допомагати старшим!

- Юрію! Я тебе зву, зву, а ти не відгукуєшся. Хто з тебе буде, коли ти виростеш?

- Офіціант, - відповідає той. Хлопчик вперше пішов в школу. - Ну, і чому тебе, синок,

навчили? - Нічому, - зітхнув першокласник. - Веліли завтра знову прийти...

Діна, 3 роки, вередує, не слухається. Говорю їй: - Припини негайно це ниття! Я з тобою вже всі нерви вимотала! А мала дуже зацікавлено питає: - А покажи, який клубок вийшов?

Йду по вулиці з сином і його троюрідними братами і сестрами (всього четверо дітей). Біля нас проходить чоловік і питає мене: - Це що, всі ваші? Я і відповідаю: - Так, мої.

А син мене поправляє: - Ні, її - тільки я. Останні - її пельменники!

- Дідусь! Правда, що ти світило науки? - Так, частково правда. А що? - Мені темно читати! Посвіти, будь ласка...

Щоб кравець - не кравець. І щоб швець - так не швець. А ножиці у руках І щетинка у зубах.

Хоч має вухо, а не чує.

Хоч нічого не згубила - Увесь час чогось шука, Все докола перерили. Угадайте, хто така?

Книжки читають, а грамоти не знають.

Звір, а тішить ласкою, В кожущку атласному, Оксамитні лапоньки Ходять попід лавоньки. Вушка хоч малесенькі - Чуйні та гостресенькі. Оченята-віченьки Світяться щоніченьки. На лежанці гріється, Без водиці миється. А як розгуляється, Часом помиляється: Злиже ненароком Не із черепочка, А із того дзбанка, Де смачна сметанка.

Мене просять і чекають, а як покажусь - утікають.

Сидить баба серед літа, в сто ворочок одіта.

Улюблені тварини України
Україна - це ми всі!

sonyashnik.com